

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/34/2019
Identifikačné číslo spisu: 1216204495
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1216204495.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PEMOS, s.r.o., so sídlom 925 07 Mostová č. 93, IČO: 35 727 071, proti žalovanému: BPT LEASING, a.s., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava, IČO: 31 357 814, o zaplatenie 1.500,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 22Cb/111/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. septembra 2018, č. k. 3Cob/40/2018-104, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 4. októbra 2017, č. k. 22Cb/111/2016-80, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným na súd prvej inštancie dňa 16.03.2016 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.500,- Eur s príslušenstvom a trovami konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 04.01.1999 leasingovú zmluvu č. 4577/98, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo CITROEN Jumper 2,5 TDI 35LH. Nakoľko došlo k predčasnemu ukončeniu predmetnej leasingovej zmluvy, žalovaný žalobcovi zaslal Výúčtovanie pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy zo dňa 17.02.2000 (ďalej len „Výúčtovanie“), kde žalovaný uviedol, že ako prenajímateľ vyplatí žalobcovi ako nájomcovi sumu vo výške 268.440 Sk. Žalobca si svoj nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy vo výške 1.500,- Eur s príslušenstvom, predstavujúcej časť zo sumy vo výške 268.440 Sk (8.910,58 Eur) odvodzoval práve z predmetného Výúčtovania, ktoré považoval za záväzok, ku ktorému sa žalovaný zaviazal pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy.

2. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný vzniesol námietku premlčania a súd túto posúdil ako dôvodnú, čo malo za následok, že rozhodol o zamietnutí podanej žaloby. Súd prvej inštancie sa stotožnil v plnom rozsahu s argumentáciou žalovaného, pričom pri posúdení námietky premlčania v danom prípade nevychádzal z ust. § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale z ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko pre právne posúdenie predmetného konania nepovažoval vyriešenie otázky

(ne)platnosti leasingovej zmluvy za skutočnosť, ktorá by mala pre toto konanie zásadný význam. V závere súd prvej inštancie skonštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.500,- Eur s príslušenstvom v zmysle predmetného vyúčtovania zo dňa 17.02.2000 bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby, pričom išlo o štvorročnú premlčaciu dobu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 397 Obchodného zákonníka so začiatkom plynutia odo dňa 21.02.2000 tak, že jej koniec podľa § 122 Občianskeho zákonníka pripadá na 21.04.2004, čo bolo pred podaním žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd prvej inštancie za preukázané, že nárok žalobcu nie je dôvodný, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

3. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu napadnutým rozsudkom zo dňa 5. septembra 2018, č. k. 3Cob/40/2018-104, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd skonštatoval, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a to s ohľadom na správne vyhodnotený skutkový stav a správne právne posúdenie veci. Okrem iného odvolací súd uviedol, že sa súd prvej inštancie nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať. Odvolanie žalobcu nebolo spôsobilé spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 421 C.s.p. Nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom videl žalobca v tom, že dňa 04.01.1999 bola v zmysle Obchodného zákonníka uzavretá trojdohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok, na základe ktorej žalovaný uskutočnil Vyúčtovanie a vyčíslil vrátenie finančných prostriedkov vo výške 268.440,- Sk s tým, že k úhrade dôjde po vrátení finančnej čiastky od BBC Auto, s.r.o. V súvislosti s Vyúčtovaním žalobca trvá na tom, že sa jedná o uznanie záväzku podľa ust. § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka. Za začiatok plynutia premlčacej doby žalobca považuje dohodu účastníkov zakotvenú vo Vyúčtovaní, a teda dátum zaplatenia nároku žalovaného voči dodávateľovi. V rámci konania právny zástupca žalovaného uviedol, že spoločnosť BBC Auto, s.r.o. do dnešnej doby neuhradila celú čiastku nároku žalovaného.

5. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Podľa ustanovenia § 440 C. s. p. platí, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Je pritom významné, aký dovolací dôvod vo svojom dovolaní uplatnila strana sporu a ako ho vymedzila.

8. Žalobca v podanom dovolaní uviedol dovolací dôvod ako nesprávne právne posúdenie veci, v zmysle ktorého má byť dovolanie prípustné podľa ust. § 421 C. s. p., ktorý však bližšie nešpecifikoval.

9. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je však limitovaná odsekom 2 uvedeného zákonného ustanovenia a taktiež aj ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

11. V rozhodovanej veci napadol dovolaním žalobca rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v celkovej výške 1.500,- Eur (na uplatnené príslušenstvo sa neprihliada).

12. Žaloba bola na súd prvej inštancie podaná dňa 16.03.2016, kedy výška minimálnej mzdy predstavovala sumu vo výške 405,- Eur (viď § 1 písm. a/ nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z.). Na to, aby bola daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 422 ods. 1 C. s. p., by musel dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení prevyšovať sumu vo výške 4.050,- Eur, čo nie je splnené. Tzv. majetkový cenzen predstavuje obmedzenie prípustnosti dovolania na výšku sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu. V posudzovanom prípade tak ide o bagateľnú vec vylúčenú z meritórneho dovolacieho prieskumu.

13. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.